

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

20 octombrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte: Toma Nadejda

Judecătorii: Catan Liliana și Guzun Ion,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Șoitu Vasile în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 09 februarie 2022 și sentinței Judecătorei Cahul (sediul Central) din 12 noiembrie 2021, în cauza penală în privința lui

Arnautu Ion xxxxx, născut la xxxxx,
originar și domiciliat în xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 26.05.2020 – 12.11.2021;

Instanța de apel: 01.12.2021 – 09.02.2022;

Instanța de recurs: 27.05.2022 – 20.10.2022.

A C O N S T A T A T

1. Prin sentința Judecătorei Cahul (sediul Central) din 12 noiembrie 2021, Arnautu Ion a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal, la 3 (trei) luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

A fost dispusă încasarea din contul lui Arnautu Ion în beneficiul statului, cheltuielile judiciare în sumă de 23,24 lei.

2. Pentru pronunțarea sentinței, prima instanță a constatat în fapt, că Arnautu Ion, la 06 martie 2020, aproximativ ora 22:48, fără a deține permis de conducere valabil pentru categoria de vehicul condus „B”, acționând în mod intenționat, conștientizând caracterul social periculos al acțiunii de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate și al consecințelor care pot surveni în rezultatul acestor acțiuni, încălcând prevederile pct. 10) alin. (2) lit. a) și pct. 14) lit. a) din Regulamentul circulației rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13 mai 2009, conform căruia persoana care conduce mijlocul de transport trebuie să posede și, la cererea polițistului, este obligată să înmâneze pentru control permis de conducere perfectat pe numele său, valabil pentru categoria (subcategoria) din care face parte autovehiculul condus, fiindu-i interzis să conducă vehiculul, în stare de ebrietate, care

provoacă reducerea reacției de natură să-i afecteze capacitatea de conducere, intenționat s-a urcat la volanul automobilului de model „VAZ 21061” cu n/î „xxxxx” și deplasându-se prin s. Baurci Moldoveni din r-nul Cahul, din cauza defecțiunilor în sistemul de iluminare, a fost stopat de către colaboratorii Batalionului de Patrulare „Sud” al Inspectoratului Național de Patrulare, Popcov Pavel și Sulac Dmitri.

Drept rezultat al discuțiilor purtate cu Arnautu Ion, s-a constatat că ultimul nu deține permis de conducere și prezintă suspiciuni privind conducerea automobilului în stare de ebrietate alcoolică, iar drept consecință, conform art. 438 alin. (2) Cod contravențional, a fost suspus testării alcooltestului „Drager 8510 RO”, în urma căruia, conform testului nr. 7758 din 06 martie 2020 ora 22:53, a fost stabilită concentrația de alcool în aerul expirat de către Arnautu Ion de 0,86 mg/l, care în conformitate cu prevederile art. 134¹² Cod penal, reprezintă stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

Acțiunile lui Arnautu Ion, au fost încadrate în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal, *conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, săvârșită de către o persoană care nu deține permis de conducere.*

3. Avocatul Șoitu Vasile în numele inculpatului a contestat sentința cu apel, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Arnautu Ion să fie achitat de învinuirea înaintată.

În motivarea apelului a indicat, că învinuirea înaintată inculpatului în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal, nu a fost demonstrată, deoarece probele administrate la materialele cauzei nu demonstrează vinovăția acestuia.

De asemenea, partea apărării a precizat că la caz, a fost încălcat dreptul la un proces echitabil, invocând principiul prezumției nevinovăției.

Referitor la pedeapsa aplicată inculpatului sub formă de închisoare pe un termen de 3 luni, a menționat partea apărării că este una prea aspră, or, Arnautu Ion este la prima abatere de legea penală, iar argumentele primei instanțe sunt neîntemeiate în acest sens.

La fel, a mai susținut că instanța de judecată eronat a stabilit lipsa circumstanțelor atenuante, în contextul în care potrivit art. 76 alin. (1) lit. a) Cod penal, la stabilirea pedepsei se consideră circumstanțe atenuante, săvârșirea pentru prima dată a unei infracțiuni ușoare sau mai puțin grave, iar inculpatul pentru prima dată este învinuit de săvârșirea unei infracțiuni ușoare.

Mai mult, potrivit art. 76 alin. (2) Cod penal, instanța de judecată poate considera drept circumstanțe atenuante, și altele – caracteristica pozitivă a inculpatului, lipsa antecedentelor penale, faptul că acesta nu se află la evidența medicului psihiatru și narcolog, are loc de trai permanent; la momentul reținerii nu a împiedicat stabilirea adevărului, nu s-a eschivat de la urmărirea penală și de la judecarea cauzei, este învinuit de săvârșirea unei infracțiuni ușoare, are loc permanent de trai, precum și este angajat în câmpul muncii.

Astfel, partea apărării a conchis că la stabilirea pedepsei inculpatului,

instanța de judecată nu a ținut cont de influența acesteia asupra corectării și reeducării vinovatului, de faptul că severitatea pedepsei aplicate, nu va contribui la realizarea scopului pedepsei penale, educativ și preventiv.

Totodată, partea apărării a precizat faptul că prima instanță nu s-a expus în privința ilegalității probelor administrate la dosar, nu a motivat suficient soluția, prin ce a încălcat drepturile inculpatului la un proces echitabil.

În opinia apărării, sub aspectul individualizării pedepsei aplicate inculpatului, este oportună stabilirea unei pedepse sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 ore sau Arnautu Ion să fie achitat de învinuirea înaintată, din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 09 februarie 2022, a fost respins ca nefondat apelul și menținută sentința primei instanțe.

4.1. În motivarea soluției pronunțate instanța de apel a indicat, că instanța de judecată a respectat toate prevederile procesuale la examinarea cauzei penale și corect a aplicat pedeapsa inculpatului Arnautu Ion, ținând cont de circumstanțele reale și personale ale inculpatului, precum și de circumstanțele atenuante și agravante, iar vinovăția acestuia a fost demonstrată în baza probelor administrate la materialele cauzei, acțiunile inculpatului corect fiind încadrate în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal.

Instanța de apel a indicat că la solicitarea procurorului, în ședința instanței de apel au fost examinate materialele din dosar, verificate probele administrate la materialele cauzei și cercetate de către prima instanță, și anume: declarațiile martorului Popcov Pavel (f.d.84); declarațiile martorului Sulac Dmitri (f.d.86); procesul-verbal de examinare a documentelor din 13 martie 2020 (f.d.16-17); procesul-verbal de ridicare din 04 martie 2020 (f.d.13); procesul-verbal de examinare a obiectului din 17 martie 2020 (f.d.24-25); corpul delict „CD” pe care se conține video înregistrări privind conducerea mijlocului de transport aflat sub influența băuturilor alcoolice (f.d.23); rezultatul alcooltestului nr. 7758 eliberat la 06 martie 2020, ora 22:53 (f.d.6); procesul-verbal privind constatarea faptei de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică din 06 martie 2020 (f.d.5); răspunsul nr. 03/59-153 din 13 martie 2020 (f.d.35); extras de la Compania „Labromed Laborator” (f.d.43).

În acest context, instanța de apel a menționat că analizând probele prezentate de partea acuzării în susținerea învinuirii incriminate inculpatului Arnautu Ion, prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, acestea dovedesc incontestabil vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal.

Așadar, instanța de apel a conchis că soluția primei instanțe privind condamnarea inculpatului Arnautu Ion este una întemeiată, la adoptarea căreia instanța a ținut cont de prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, apreciind probele din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării

lor.

Cercetând în cumul probele administrate în ședința de judecată, în coroborare cu declarațiile date, prima instanță corect a stabilit situația de fapt, just încadrând faptele inculpatului în baza art. 264¹, alin. (4) Cod penal, conform indicilor, conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, săvârșită de către o persoană care nu deține permis de conducere.

Referitor la argumentele din apelul apărării privind achitarea lui Arnautu Ion de învinuirea înaintată în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal, instanța de apel le-a apreciat ca fiind neîntemeiate, or, poziția inculpatului se combate prin cumulul de probe administrate la materialele cauzei.

În ceea ce privește argumentul apelantului, potrivit căruia alcooltestul „Drager” prin care a fost testat Arnautu Ion, nu infirmă și nici nu confirmă starea de ebrietate a acestuia, instanța de apel a reținut că prin rezultatul alcooltestului nr. 7758 eliberat la 06 martie 2020, ora 22:53, se confirmă faptul că, la 06 martie 2020, Arnautu Ion era în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, fiind înregistrat un rezultat de 0,86 mg/l alcool în aerul expirat, care fiind apreciat în coroborare cu alte probe administrate la materialele cauzei, cu certitudine confirmă starea de ebrietate a inculpatului. Mai mult, inculpatul a semnat în procesul-verbal privind constatarea faptei de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică, fiind de acord cu rezultatul de 0,86 mg/l alcool în aerul expirat.

De asemenea, instanța de apel a precizat că potrivit procesului-verbal despre informare cu privire la terminarea urmăririi penale și prezentarea materialelor de urmărire penală din 20 mai 2020, nu au fost înaintate careva obiecții referitor la probatoriul administrat de organul de urmărire penală, fapt ce atestă că inculpatul a fost de acord cu probele anexate la materialele cauzei penale.

Faptul că tichetul anexat la materialele cauzei, în care este reflectat rezultatul testării cu aparatul de tip Drager, nu este vizibil, nu reprezintă că Arnautu Ion nu este vinovat de săvârșirea infracțiunii incriminate, or, la materialele dosarului sunt suficiente probe pertinente, concludente și veridice care demonstrează săvârșirea faptei infracționale incriminate inculpatului Arnautu Ion. Conform descifrării datelor aparatului alcooltestului nr. 7758 eliberate la 06 martie 2020, ora 22:53, se confirmă că la 06 martie 2020, a fost eliberat tichet cu rezultatul de 0,86 mg/l alcool în aerul expirat.

Instanța de apel a apreciat ca fiind neîntemeiate argumentele inculpatului Arnautu Ion privind nevinovăția sa, deoarece pe parcursul judecării cauzei nu s-au stabilit careva dubii asupra declarațiilor martorilor și a probatoriului administrat, acestea în cumul demonstrând cu certitudine că inculpatul Arnautu Ion a săvârșit infracțiunea incriminată.

Mai mult, instanța de apel a apreciat critic și argumentele părții apărării potrivit cărora la caz, nu s-a confirmat faptul că Arnautu Ion conducea mijlocul de transport în stare de ebrietate, întrucât automobilul staționa și nu se

deplasa, or, înregistrările video anexate la materialele cauzei, confirmă contrariul, reținând în acest sens declarațiile martorului Sulac Dmitri și declarațiile martorului Popcov Pavel.

Prin urmare, instanța de apel a conchis că prima instanță corect a reținut în acțiunile inculpatului Arnautu Ion, elementele infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal.

Cu referire la argumentul apelantului precum că inculpatului i-a fost încălcat dreptul la un proces echitabil, instanța de apel a menționat în acest sens că apărarea nu a prezentat instanței argumente plauzibile care să confirme încălcarea dreptului la un proces echitabil, or, nerecunoașterea vinovăției de către Arnautu Ion, nu echivalează cu achitarea acestuia, fiind un drept al inculpatului.

Cât privește criticile apelantului referitor la pedeapsa stabilită inculpatului de către prima instanță, instanța de apel a indicat că aplicarea unei pedepse alternative decât cea sub formă de închisoare în privința lui Arnautu Ion, ar putea genera riscul de a transforma săvârșirea acestei infracțiuni în îndeletnicire.

La individualizarea pedepsei aplicate inculpatului Arnautu Ion, prima instanță a ținut cont de pericolul social al faptei săvârșite, comportamentul inculpatului, care pe parcursul desfășurării procesului de judecată, nu a recunoscut vinovăția, de persoana acestuia, de faptul că circumstanțe agravante și atenuante nu au fost stabilite, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

În opinia instanței de apel, pedeapsa aplicată inculpatului Arnautu Ion în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal, este una întemeiată și va contribui la realizarea scopului de restabilire a echității sociale, de corectare și reeducare a inculpatului.

5. Avocatul Șoitu Vasile în numele inculpatului Arnautu Ion, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, contestă hotărârile instanțelor de fond cu recurs ordinar, solicitând casarea acestora, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Arnautu Ion să fie achitat de învinuirea înaintată, din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

În argumentarea recursului menționează, că la 19 noiembrie 2021, a contestat soluția primei instanțe privind aplicarea arestului în privința inculpatului, până la momentul punerii în executare a sentinței de condamnare, însă cererea nu a fost examinată prioritar, dar la 09 februarie 2022, prin încheierea instanței de judecată, a fost respinsă ca nefondată.

În acest context, invocând prevederile art. 176 alin. (2) Cod de procedură penală, menționează partea apărării că legea procesual penală nu prevede aplicarea măsurii preventive – arestul, pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ Cod penal, deoarece prevede pedeapsa maximă pentru săvârșirea acesteia de până la 1 an.

Instanța de judecată nu a argumentat necesitatea aplicării celei mai

severe măsuri preventive în privința inculpatului, ignorând astfel prevederile pct. 2 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 1 din 15 aprilie 2013, prevederile art. 176 alin. (3) Cod de procedură penală, precum și circumstanțele atenuante, și anume: faptul că Arnautu Ion se caracterizează pozitiv, lipsa antecedentelor penale, nu se află la evidența medicului narcolog și psihiatru, are loc permanent de trai, nu a împiedicat la stabilirea adevărului, nu s-a eschivat de la urmărirea penală și judecarea cauzei în instanța de judecată, și inculpatul este învinuit de săvârșirea unei infracțiuni ușoare.

Referitor la dezacordul cu decizia instanței de apel, partea apărării susține că vinovăția lui Arnautu Ion, în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal, nu a fost demonstrată, or, probatoriul administrat la materialele cauzei, nu confirmă vina inculpatului.

Probele reținute la baza învinuirii înaintate inculpatului, sunt viciate și urmează a fi declarate nule, și anume: rezultatul alcotestului nr. 7758, care nu este lizibil, precum și extrasul de la Compania „LabroMed Laborator”, care nu este semnat, nu este datat și nu are ștampilă, astfel că nu întrunește condițiile de legalitate a unui act juridic. Mai mult, acesta conține date scrise cu pixul, prezumate a fi introduse de angajații Companiei „LabroMed Laborator”, iar un act de confirmare a acestui înscris, nu există.

Prin urmare, partea apărării precizează că aparatul alcotesterului „Drager”, dispune doar de funcția de a memoriza momentul testării și rezultatul acesteia, și nu înregistrează identitatea persoanei supuse testării și locația efectuării testării. Or, în temeiul art. 251 Cod de procedură penală, instanțele de fond urmau să constate nulitatea probelor menționate, cu excluderea acestora.

De asemenea, susține că a fost încălcat dreptul inculpatului la un proces echitabil, invocând în acest sens că deși Arnautu Ion a pledat nevinovat, iar apărarea a solicitat pronunțarea unei hotărâri de achitare, totuși această poziție a fost respinsă ca neîntemeiată, instanțele de fond reținând faptul că versiunea inculpatului este una de apărare. În acest context, apărarea indică principiul prezumției nevinovăției, potrivit căruia libertatea este o regulă, iar privarea de libertate este o excepție.

Astfel, reiterează că încălcarea dreptului la un proces echitabil, în speță se manifestă prin prisma faptului că de către organul de urmărire penală a fost încălcată procedura de constatare a infracțiunii.

Prin urmare, invocă partea apărării pct. 11) lit. f), g), 14, 15 din Regulamentul privind modul de testare alcoolsopică și examinare medicală pentru stabilirea țării de ebrietate și naturii ei, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 296 din 16 aprilie 2009, precizând astfel că examinarea medicală nu este o oportunitate de investigație, dar o metodă științifică de constatare a unei stări de fapt și respectiv este o obligație a organului de urmărire penală la documentarea cazului atunci când făptuitorul, potrivit rezultatelor testării alcoolsopice, riscă o pedeapsă penală, iar dreptul de a contesta rezultatul testării, persistă în ambele cazuri – stare de ebrietate cu

grad minim și cu grad avansat.

Cu referire la pedeapsa stabilită inculpatului Arnautu Ion, sub formă de închisoare pe un termen de 3 luni, apărarea consideră că este una prea aspră, susținând că pedeapsa este echitabilă, când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

Totodată, reiterează că în speță, la individualizarea pedepsei aplicate inculpatului, urmează a fi luate în considerație circumstanțele atenuante.

În concluzie, partea apărării a reiterat faptul că instanța de apel nu s-a expus în privința nulității probelor administrate la materialele cauzei, precum și nu a motivat suficient soluția sa, prin ce se încalcă drepturile inculpatului la un proces echitabil.

Susține că instanța de apel eronat a conchis asupra lipsei atitudinii respectuoase a inculpatului, față de legea penală, or, Arnautu Ion nu are antecedente penale.

Mai mult, consideră că instanța de apel neîntemeiat a concluzionat asupra faptului că în privința inculpatului, nu au fost stabilite careva circumstanțe atenuante, deoarece conform art. 76 alin. (2) Cod penal, instanța de judecată poate considera drept circumstanțe atenuante și alte circumstanțe, neprevăzute la alin. (1), or, la caz, se constată și alte circumstanțe importante care se referă la personalitatea inculpatului.

6. Procurorul a depus referință la recursul declarat de partea apărării, pledând pentru inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

În opinia părții acuzării, instanța de apel corect a constatat circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei, și just a stabilit vinovăția inculpatului Arnautu Ion în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat în baza materialelor din dosar, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că, recursul este declarat peste termen.

Dispozițiile art. 422 Cod de procedură penală, prevăd expres că termenul de recurs este de 30 de zile de la data pronunțării deciziei.

Potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată, dispozitivul deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul a fost pronunțat la 09 februarie 2022, (f.d.143), cu participarea inculpatului și avocatului acestuia, care au fost

înștiințați despre ziua pronunțării deciziei motivate, stabilită pentru data de 08 aprilie 2022.

De asemenea, instanța de recurs atestă că inculpatul Arnautu Ion, la data stabilită pentru pronunțarea deciziei motivate, s-a prezentat în ședința de judecată, iar apărătorul acestuia – avocatul Șoitu Vasile, nu a fost prezent, însă copia deciziei motivate, a fost expediată în adresa acestuia, pentru cunoștință (f.d.163).

La caz, termenul de declarare a recursului a expirat la 10 mai 2022, aceasta fiind și ultima zi de depunere a recursului, pe când avocatul în numele inculpatului a declarat recursul ordinar la 13 mai 2022, respectiv cu depășirea termenului de declarare a acestuia.

Astfel, Colegiul penal stabilește că omisiunea de a respecta termenul de depunere a recursului nu poate fi imputată instanței de judecată, or, părțile urmau să se intereseze de soarta dosarului, având obligația de a întreprinde toate măsurile necesare, după cum sugerează și jurisprudența CEDO (*cauza Van Harn versus Germany, nr. 7557/03 din 11 septembrie 2007, cauza Ghirea versus Moldova din 26 iunie 2012*), de a proteja drepturile inculpatului de acces la instanță, inclusiv și de a depune în termenul legal cererea de recurs, fapt însă ignorat de către aceștia, ce în consecință, s-a soldat cu omiterea nejustificată a termenului de declarare a recursului.

Potrivit prevederilor art. 230 alin. (2) Cod de procedură penală, în cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen.

Conform art. 231 Cod de procedură penală, termenele stabilite de prezentul cod se calculează pe ore, zile, luni și ani. La calcularea termenelor procedurale se pornește de la ora, ziua, luna și anul indicate în actul care a provocat curgerea termenului, afară de cazurile în care legea dispune altfel. La calcularea termenelor pe ore sau pe zile nu se ia în calcul ora sau ziua de la care începe să curgă termenul, nici ora sau ziua în care acesta se împlinește.

Colegiul penal menționează că termenul de recurs este absolut și are caracter imperativ, în sensul că depășirea lui atrage decăderea din dreptul de a exercita calea de atac, iar recursul declarat după expirarea termenului se va respinge ca tardiv, deoarece legea procesual-penală ce reglementează procedura examinării recursului ordinar, nu prevede posibilitatea de repunere în termen a recursului.

Raportând situația reținută în cauză la prevederile art. 422, 432 alin. (2) pct. 2) Cod de procedură penală, Colegiul penal conchide, că recursul declarat de avocatul Șoitu Vasile în numele inculpatului este inadmisibil, deoarece este declarat peste termen.

8. În corespundere cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 2) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Șoitu Vasile în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 09 februarie 2022, în cauza penală în privința lui **Arnautu Ion xxxxx**, ca fiind declarat peste termen.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **01 decembrie 2022**.

Președinte

Toma Nadejda

Judecătorii

Catan Liliana

Guzun Ion